'माचया' कृत्स्नं जगन्मातुं प्रवृत्तया, 'तनुवा' त्रिविक्रमावतारूपया मूर्त्या, 'वृधान' हे वर्द्धमान, 'परः' उत्कृष्टोऽसि, 'ते' त्वदीयं, 'महित्वं' महिमानं, 'नान्वश्नुवन्ति' केऽपि समर्था अनुगन्तुं न क्षमन्ते, 'ते' च लोकान् मातुं प्रवृत्तस्य, 'पृथिव्याः', आरभ्य 'उभे' 'रजसी' द्वे रञ्जनस्थाने, पृथिव्यन्तरिक्षमित्येते त्वदीयपदे इति वयं 'विद्मः'। त्वं पुनः 'परमस्य' उत्कृष्टस्य तृतीयस्य पदस्य, स्थानं 'वित्से' जानासि ॥

अथ हविषो याज्यानुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "विचक्रमे त्रिर्देवः" इति। विचक्रमे पृथिवीमेष इति पुरोऽनुवाक्या, त्रिर्देवः पृथिवीमेष इति याज्या। एतच्चोभयं जुष्टोनर इत्यत्र व्याख्यातम् ॥

अथेन्द्राय मन्युमते मनस्वते ललामं प्राशृङ्गमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते प्रतीकत्रयं दर्शयति। "आ ते महो यो जात एव। अभिगोत्राणि" इति। आ ते मह इन्द्रोऽत्युग्रेति वपायाः पुरोऽनुवाक्या। यो जात एव प्रथमो मनस्वानिति याज्या। एतच्चोभयमन्वहमामा इत्यत्र व्याख्यातम्। अभिगोत्राणि सहसा गाहमान इति पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्या, सा च आशुः शिशान इत्यत्र व्याख्याता ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "आभि स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य व्यथया मन्युमिन्द्र। आभिर्विश्वा अभियुजो विषूचीः। आर्य्याय विशोऽवतारार्दासीः" इति। हे 'इन्द्र', 'अमित्रस्य' अस्मद्वैरिणः, 'मन्युं' क्रोधं, 'व्यथय' बाधितं, नि-